

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นายณฤตม ภาณุทัตธิญญะ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีเมืองเสนา เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก่ใบระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร ประเภทยั่วเตี้ยเรื้อ และผลิตลูกชิ้นด้วยเนื้อสุกร ตั้งอยู่ที่ ๑๗๐/๕ ถนนสุวรรณวัฒนา (ก) ตำบลเสนา อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขระงับเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย และขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นลงนามในคำสั่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยส่งทางไปรษณีย์ลงรับเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ซึ่งครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๐๙๖๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ๒. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๐๙๖๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีให้แก่ไชระงับเหตุรำคาญ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ อย ๕๒๑๐๑/๒๒๑๒ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ ชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมเอกสารหลักฐาน ๓. มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๐๙๖๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๑ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้แก่ไชระงับเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย มีหนังสือที่ สธ ๐๙๑๔.๐๗/๑๓๓ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการ ...

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

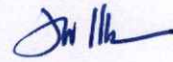
ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการผลิตลูกชิ้นด้วยเนื้อสุกรของผู้อุทธรณ์ ก่อให้เกิดเสียงดังและแรงสั่นสะเทือน จากเครื่องบดและเครื่องตีเนื้อสุกร อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อน แก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ หรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า จากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี เมื่อวันที่ ๑๔ และ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๒ ณ สถานที่ประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ตั้งอยู่ที่ ๑๗๐/๕ ถนนสุวรรณวิวัฒนา (ก) ตำบลเสนา อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นอาคารที่พักอาศัย ๓ ชั้น มีความกว้างประมาณ ๓ เมตร ภายในอาคารเป็นที่โล่ง พบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร ประเภทก๋วยเตี๋ยวเรือ และผลิตลูกชิ้นด้วยเนื้อสุกร มีเครื่องผลิตลูกชิ้น จำนวน ๒ เครื่อง มีกำลังแรงม้า ๑ แรงม้า จำนวน ๑ เครื่อง มีกำลังแรงม้า ๕ แรงม้า จำนวน ๑ เครื่อง ซึ่งผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่า จะผลิตลูกชิ้นอาทิตย์ละ ๑ ครั้ง ในแต่ละครั้ง จะใช้เวลาประมาณ ๓๐ - ๔๕ นาที วันที่ผลิตไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปริมาณลูกชิ้นที่เหลืออยู่ แม้ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ให้ความเห็นว่า ขณะอยู่ภายในที่พักอาศัยของผู้ร้องเรียนมีความรู้สึกเสียงอื้อ ๆ ไม่สามารถนอนหลับพักผ่อนได้ อาจเป็นเพราะแรงสั่นสะเทือนทำให้ภายในอาคารที่พักอาศัยมีความดังเหมือนเสียงก้องในหู แต่เสียงดังไม่ถึงขนาดเกิดความรำคาญ และจากการสอบถามประชาชนที่อาศัยใกล้เคียง จำนวน ๒ ราย ให้ข้อมูลสอดคล้องกันว่า ไม่ได้รับเสียงรบกวนจากการผลิตลูกชิ้นของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งผลการตรวจวัดค่าระดับเสียงรบกวนบริเวณจุดที่ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนรำคาญ พบว่า ได้ค่า ๗.๖ เดซิเบลเอ เป็นค่าระดับเสียงรบกวนไม่เกิน ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน สอดคล้องกับรายงานผลการตรวจวัดระดับเสียงรบกวนของ กรมควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ขณะตรวจวัดค่าระดับเสียงรบกวน ณ บริเวณบ้านผู้ร้องเรียน พบว่า ผลการตรวจวัดค่าระดับเสียงรบกวนจากเครื่องบดและเครื่องตีเนื้อสุกร ระหว่างเวลา ๒๐.๔๕ - ๒๑.๕๕ น. มีค่าเท่ากับ ๓.๘๗ เดซิเบลเอ ซึ่งมีค่าระดับเสียงไม่เกินเกณฑ์ค่าระดับเสียงรบกวน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน จึงพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อการผลิตลูกชิ้นด้วยเนื้อสุกรของผู้อุทธรณ์มีระดับเสียงไม่เกินเกณฑ์ค่าระดับเสียงรบกวน ๑๐ เดซิเบลเอ ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน ดังนั้น จึงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการผลิตลูกชิ้นด้วยเนื้อสุกรของผู้อุทธรณ์ไม่ก่อให้เกิดเสียงดังและแรงสั่นสะเทือนจากเครื่องบดและเครื่องตีเนื้อสุกร อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขระงับเหตุรำคาญนั้น ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งการผลิตลูกชิ้นด้วยเนื้อสุกรของผู้อุทธรณ์ไม่ก่อให้เกิดเสียงดังและแรงสั่นสะเทือนจากเครื่องบด และเครื่องตีเนื้อสุกร อันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขระงับเหตุรำคาญนั้น จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานท้องถิ่นควรตรวจสอบสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๑/๒๕๖๑ ลงวันที่
๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

(นางพรรณพิมล วิปุลากร)

อธิบดีกรมอนามัย

ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์